

Prva presuda koju je u vezi s nasiljem u porodici Sud donio je u predmetu *Kontrova protiv Slovačke*, gdje je kao neposredni neuspjeh djelovanja organa vlasti i policijskih službenika utvrdio povredu čl. 2. i 13. u vezi sa članom 2. a što je završilo tragično jer je suprug podnositeljice predstavke izvršio samoubistvo i ubio njihovu djecu.

Treba imati u vidu i predmet *Opuz protiv Turske* gdje je Sud prvi put utvrdio da se nasilje koje su podnositeljica predstavke i njena majka pretrpjele a koja je nažalost ubijena od supruge podnositeljice predstavke može smatrati nasiljem na osnovu spola koje predstavlja oblik diskriminacije žena, gdje iako postoje određene reforme, one nisu dovoljne da bi se adekvatno poboljšalo stanje u domenu rješavanja nasilja u porodici.

Sud je utvrdio povredu člana 2. i 3. Konvencije i člana 14. u vezi sa čl. 2. i 3.

U prvom predmetu protiv Bugarske *Bevacqua i S. protiv Bugarske* zaključeno je da prvu podnositeljicu predstavke (drugi podnosilac predstavke je njen sin) vlasti nisu zaštitile na adekvatan način od nasilja bivšeg supruge budući da se spor odnosio na „privatnu stvar“, odnosno nasilje u porodici tretirano je kao „privatni čin“, a gdje je, prema postojećem zakonodavstvu, postojala mogućnost eventualnog privatnog gonjenja. To je prvi slučaj nasilja u porodici u kojem je utvrđena povreda člana 8. Konvencije. Iako su se podnosioci predstavke pozvali na čl. 3, 8. i 14, Sud je odlučio da navode treba ispitati prema članu 8. Sud je zaključio da razmatranje nasilja kao „privatne stvari“ nije u skladu s pozitivnim obavezama vlasti s ciljem osiguranja prava prve podnositeljice predstavke iz člana 8. Konvencije.

Nakon toga, u predmetu *Valiuliene protiv Litvanije* vlasti su tvrdile da zlostavljanje kojem je bila izložena podnositeljica predstavke nije bilo dovoljno teško da bi spadalo u okvir člana 3. ujedno podnoseći Sudu jednostranu izjavu i priznajući povredu člana 8. koju je Sud odbio prihvatiti. Sud je utvrdio povredu člana 3. i naveo da je nepotrebno ispitivati prigovor prema članu 8.

Podnositeljica predstavke je prvobitno pokrenula privatni postupak protiv partnera J. H. L., nakon čega je predmet proslijeđen tužilaštvu. Istraga je obustavljena na osnovu zakonskih izmjena donesenih dvije godine prije navedene odluke budući da se radilo o nanošenju lakših tjelesnih povreda koje spadaju u okvir privatnog gonjenja kao i da u konkretnom slučaju tužilac nije smatrao da bi navedeno djelo nasilja bilo od javnog značaja koje predviđa javno gonjenje. U konačnici, krivični postupak je obustavljen zbog zastare krivičnog gonjenja.

Sud je zaključio da se ne može prihvatiti da se svrha efikasne zaštite od djela zlostavljanja ostvaruje tamo gdje je krivični postupak obustavljen zbog zastare krivičnog gonjenja i kada je do toga došlo kao rezultat propusta u postupanju vlasti u situaciji kada je podnositeljica predstavke već prvobitno pokrenula privatni postupak.

Sud nije utvrdio kršenje člana 14. ni u predmetu *Y. i drugi protiv Bugarske*. U ovom slučaju, kćerku prve podnositeljice predstavke (druga i treća podnositeljica su njene unuke) ubio je suprug u kafiću u Sofiji nakon što je prijavila tužilaštvu da njen suprug posjeduje oružje te da se ona plaši za svoj život. U odnosu na povredu člana 14, Sud je istakao da nema *prima facie* dokaza da je smrt ubijene rezultat rodne diskriminacije. Nasilje u porodici nad ženama jest dominantno, ali se ne može zaključiti da je bugarski zakon u potpunosti propustio baviti se nasiljem u porodici.

Sud je utvrdio da vlasti nisu promptno reagirale na nekoliko pritužbi kćerke prve podnositeljice predstavke te da nisu provele adekvatnu procjenu rizika uzimajući u obzir okolnosti konkretnog slučaja.

Sud je utvrdio da je došlo do povrede člana 2. budući da vlasti nisu preduzele dovoljne mjere da zaštite život kćerke prve podnositeljice predstavke.

Pored prethodno navedenih principa Sud je primijenio i principe utvrđene u predmetima *Volodina protiv Rusije* i *Kurt protiv Austrije*. Sud je u predmetu *Volodina protiv Rusije* utvrdio da je nasilje u porodici prvenstveno pogađalo žene, te da je ono nedovoljno prijavljeno zbog zakonskog okvira da se takva djela nasilja pokreću privatnom tužbom. Sud je jednoglasno zaključio da je došlo do povrede čl. 3. i 14. Konvencije u vezi sa članom 3. U predmetu *Kurt protiv Austrije* podnositeljica predstavke se žalila zbog nasilja u porodici, koje je završilo ubistvom njenog sina i samoubistvom supruge. Sud je u ovom slučaju prvi put razjasnio i proširio opće principe primjenjive u slučajevima nasilja u porodici prema članu 2. Konvencije, gdje je zaključeno da su vlasti dale hitan i dovoljan odgovor na navode o nasilju u porodici, odnosno izvršile sveobuhvatnu procjenu rizika, zaključivši da nije došlo do povrede člana 2. Konvencije.